

[Ingvard Dahl.]

af gode muligheder derfor. Jeg skal således henlede opmærksomheden på, at der i bemærkningerne til § 5 er nævnt 875 000 kr. for finansåret 1950—51. Heraf angår de 610 000 kr. alene Københavns kommune.

Jeg vil samtidig benytte lejligheden til at minde den højtærede indenrigs- og boligminister om den skrivelse, som bestyrelsen for Københavns Amts Sognerådsforening tilsendte ministeren den 15. februar i år, hvori man henstillede, at der blev foretaget en landsomfattende udligning af udgifterne til forskellige kommunale foranstaltninger, og at denne landsomfattende udligning skete gennem den fælleskommunale udligningsfond. Bestyrelsen for den nævnte forening føjer til, at det ikke synes rimeligt, at udgifterne alene skal afholdes af de kommuner, hvori boligbyggeriet finder sted. Da sognerådsforeningen i Københavns amt omfatter repræsentanter for i hvert tilfælde de fire gamle politiske partier, må det vel betragtes som et almindeligt ønske, og lad mig føje til, også et berettiget ønske, at også de kommuner, der skyder befolkningsoverskuddet fra sig og ind til hovedstadsområdet, i større udstrækning end hidtil deltager i de udgifter, som påføres et fåtal af kommuner, fordi udviklingen foregår på deres område og de i realiteten skal opsuge de befolkningsgrupper, som må søge til hovedstadsområdet for at få arbejds- og erhvervsmuligheder.

Også det socialfilantropiske boligbyggeri søger den højtærede minister gennem lovforslaget at lægge ind under det fælles bysamfund og under de fælles udgifter, idet der i bemærkningerne gøres opmærksom på, at dette boligbyggeri vil komme hele storbyensamfundet tilgode, og at praktiske hensyn kan medføre, at en væsentlig del af dette byggeri placeres i en enkelt af kommunerne. Det er vel et af de områder, hvor manglen af et hovedstadsråd eller anden besluttende myndighed vil træde stærkest frem, thi den almindelige fremgangsmåde fra kommunernes side har ikke netop været at drage den befolkningsgruppe til sig, som er berettiget til at søge husrum i dette boligbyggeri.

Jeg nærer ikke nogen stor tro til, at Frederiksberg eller Gentofte kommune,

selvom de havde dertil anvendelige byggegrunde, ville melde sig i kapløbet om at få dette boligbyggeri placeret indenfor deres områder. Da jeg heller ikke i henhold til de erfaringer, jeg har indhøstet på anden måde, har troen på, at der vil blive kapløb imellem de øvrige kommuner, må loven naturligt indeholde en bestemmelse om, hvordan samtlige deltagende kommuner skal nå frem til en vedtagelse om et sådant byggeris placering. De foreslåede ændringer rejser også spørgsmålet om de enkelte kommuners dispositionsret til de opførte lejligheder, hvoraf de er medindehavere i kraft af deres garantiforpligtelser og deres ydelser til lejerne i den nye boligmasse, men også for garantiernes vedkommende er der et spørgsmål. Ifølge lovforslaget er det den enkelte kommune, der bestemmer, om garantiene overhovedet skal gives, og det kan bunde i, at enkelte kommuner skyder dette byggeri fra sig til fordel for andet. Der er vel grund til at se på, om en sådan fremgangsmåde fra den enkelte kommunes side vil være rimelig, ligesom det vil være rimeligt nærmere i udvalget at se på, om ikke også to børns familierne bør med ind under den, skal vi sige, fælles udligning.

Kort sagt, lovforslaget er efter min opfattelse ikke tilstrækkelig forberedt og gennemtænkt. Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at en hovedstadsordning er påtrængende nødvendig, og at dette problem ikke lader sig løse ved stykkevise foranstaltninger, der på den ene side begrænser kommunernes selvstyre og på den anden side pålægger kommunerne udgifter, som kommunerne selv ikke har nogen afgørende indflydelse på. Vi kan derfor ikke give tilsagn om en hurtig behandling, men derimod om en velvillig behandling efter den retningslinie, at også i dette tilfælde må byrderne fordeles i forhold til bæreevnen og ikke i forhold til antallet af borgere alene. Jeg skal ved forhandlingernes afslutning stille forslag om, at lovforslaget henvises til videre behandling i et 15 mands udvalg.

Lorentzen: Jeg er ikke ganske klar over, om jeg forstod det ærede medlem hr. Ingvard Dahl ret, men jeg måtte næsten forstå det ærede medlem således, at det var